

این عفونت معمولا در ساختمان گوش میانی ایجاد شده و از طریق شیپور استاش به قسمت های پایین تر گسترش می یابد و معمولا بدنبال سرما خوردگی و گلو درد و عفونت های رایج دیگر رخ میدهد.

علائم بالینی:

درد در گوش – تب- خروج ترشحات از گوش (در صورت پارگی پرده سماخ) گریه بیش از حد و گرفتن گوش توسط کودک- تحریک پذیری – اختلال در خواب – اختلال در شنوایی و تعادل.

درمان:

برای درمان این مشکل مراجعه به پزشک ضروری است .

از مصرف خودسرانه داروها جدا خودداری کنید
داروها را دقیق و با توجه به مقدار توصیه شده استفاده نمایید .
در صورت استفاده از داروهای دیگر برای بیمار به پزشک اطلاع دهید تا تداخل در داروها بوجود نیاید.

در برخی موارد این بیماران نیاز به بستری در بیمارستان و دریافت داروهای وریدی دارند و ممکن است پس از ترخیص نیز داروی خوراکی برای آنها تجویز گردد .

از ریختن خودسرانه قطره ها و داروها داخل گوش بیمار خودداری نمایید.
از فرو کردن اشیا و گوش پاک کن داخل گوش پرهیز نمایید.

پیشگیری از بیماری:

- پیشگیری از ابتلا به سرما خوردگی.
- عدم قرار گرفتن در معرض دود سیگار.
- اجتناب از تماس با سایر کودکان مبتلا به سرما خوردگی و سایر بیماریهای عفونی.
- تغذیه با شیر مادر نوعی حفاظت شدگی در برابر عفونت ها است.
- عدم استفاده از بطری شیر در حالت دراز کشیده.
- عدم دسترسی کودک به اسباب بازی های آلوده.
- واکسیناسیون در برابر آنفولانزا در صورت بروز عفونت های مکرر گوش.

بیمارستان ولیعصر (عج) اقلید)

عفونت گوش در اطفال و شیر خواران

تهیه کننده: فاطمه عابدینی کارشناس ارشد پرستاری

بازنگری شده: تابستان 1404

منبع: مراقبت پرستاری کودکان مارلو

کد سند: PE/P-PH/065/3

